

KURIER WILEŃSKI

WTOREK
8
LIPCA
2003 r.

DZIENNIK POLSKI NA LITWIE. UKAZUJE SIĘ OD 1 LIPCA 1953 ROKU

Nr 131 (14679)

Cena 1 Lt (w tym 5% PVM)

Wręczono nagrody im. królowej Morty

Duży sukces małego Polaka

W sobotę, 5 lipca na szczycie góry Giedymina odbyło się wręczenie nagrody imienia królowej Morty. Wyróżnienie to już od dziesięciu lat jest przyznawane dzieciom i młodzieży szczególnie uzdolnionym w różnych dziedzinach sztuki. W tym roku laureatem został Polak, szesnastoletni Krzysztof Markiewicz z Wilna.

Królowa Morta była drugą żoną jedyne go króla Litwy Mendoga. Zachowane źródła pozwalają twierdzić, że małżonka monarchy brała szczególnie czynny udział w życiu politycznym kraju. Mendog nieraz zasięgał jej rady w sprawach dotyczących rządzenia państwem.

Życzenia pierwszej damy

Wręczenie nagrody, odbywające się w przededniu obchodów koronacji Mendoga, było szczególnie uroczyste. Przed zamkiem Giedymina zgromadzili się wcześniejsi laureaci nagrody, członkowie funduszu kulturalnego Litwy, politycy, aktorzy, dziennikarze. Święto uświetniono pokazami artystycznymi – grała orkiestra, rozbrzmiewały wiersze. Po pięknie przystrojonym dziedzińcu kręcili się konni „rycerze”, powiewały flagi i proporce.

Na imprezie imienia średnio-wiecznej pierwszej damy nie zabrakło też tej współczesnej – Laimy Paksienė. Żona prezydenta Litwy wyraziła zadowolenie, że ma okazję poznać tak utalentowane dzieci. W swoim krótkim przemówieniu życzyła, aby nie roztrwoniły zdolności w drodze przez życie. Paksienė powiedziała: „Rozwijajcie swoje talen-

Uroczysty moment wręczenia nagrody – Krzysztofowi gratuluje Hubertas Smilgys

Fot. Zbigniew Markowicz

ty, ale nie zapomnijcie, że największym życiowym talentem jest dobre serce”. Pani Laima wszystkim nagrodzonym dzieciom zafundowała paczki ze słodyczkami.

Wśród nagrodzonych — Polak

Jak opowiedział przewodniczący Funduszu Kulturalnego Litwy,

Hubertas Smilgys, nagroda jest przyznawana już od dziesięciu lat. Jednak aż do bieżącego roku otrzymać ją mogli tylko mieszkańcy Szawel i Litwy Północnej. Dopiero w tym roku to wyróżnienie ma status ogólnokrajowy.

Premie pieniężne, dyplomy honorowe i medale otrzymali w sobotę czterej młodzi artyści. W tym Krzysztof Markiewicz, uczeń szkoły

podstawowej im. Jana Pawła II. Krzysztof zbiera laury w śpiewie solowym. Jest zwycięzcą wielu konkursów krajowych i międzynarodowych. Dyplomy i wyróżnienia stanowią pokaźną kolekcję. Za zwycięstwo w międzynarodowym konkursie (im. Antanasa Kučingisa) chłopak otrzymał nagrodę z fundacji Vytautasa Landsbergisa.

(Dokończenie na str. 2)

Patronat prasowy "Kuriera Wileńskiego"

Regiony tych samych problemów

Uczestnicy trzydniowej konferencji „Przyszłość regionów Europy Środkowej w zjednoczonej Europie” doszli wniosku, że prawie wszystkie regiony mają te same problemy – absolutyzm władzy centralnej, bezrobocie strukturalne, niedofinansowanie oraz ograniczone prawa obywatelskie, ponieważ prawie każdy region zamieszkuje albo mniejszość narodowa, jak na przykład Węgrzy w Słowacji lub Polacy na Wileńszczyźnie, albo grupa etniczna, jak na przykład Ślązacy w Polsce lub Morawianie w Czechach.

Podczas konferencji wygłoszono 10 referatów na temat regionów oraz regionalizmu. Podczas dyskusji starano się wypracować wspólne stanowisko przedstawicieli różnych regionów oraz szukano spo-

sobów rozwiązywania problemów regionalnych.

Jak mówiła Jill Evans, posłanka do Parlamentu Europejskiego oraz przewodnicząca regionalnej partii Plaid Cymru w Walii (W. Brytania), jednym ze sposobów rozwoju regionów jest ich częściowe uniezależnienie się od władz centralnych oraz pomoce strukturalne Unii Europejskiej, która jest bardzo uwrażliwiona na sprawy polityki regionalnej.

W tym czasie, kiedy uczestnicy konferencji dyskutowali w sali konferencyjnej hotelu „Conti”, na drugim końcu Europy mieszkańcy Korsyki, głosowali w plebiscycie w sprawie częściowej autonomii i uniezależnienia się od francuskich władz centralnych.

(Dokończenie na str. 3)

Sygnatariusz proponuje „kopać głębiej”

Powstają podejrzenia

Sygnatariusz Aktu 11 Marca, były parlamentarzysta Saulius Pečeliūnas dziwi się, że Sejm, który zobowiązał Służbę Badań Specjalnych sprawdzić, czy zgodnie z prawem przywrócono prawa własnościowe na ziemię, lasy i zbiorniki wodne parlamentarzystom, wybranym od 1996 r., nie zechciał uwzględnić okresu jeszcze wcześniejszego.

„Powstaje podejrzenie, dlaczego nie są sprawdzani politycy wcześniejszej kadencji lat 1992-1996, gdyż ustawy, reglamentujące reprivatyzację ziemi oraz przenoszenie gruntów, były stale zmieniane również wtedy, stąd możliwość skorzystania z tej korekty ustaw oraz przeniesienia ziemi bądź nabycia działki” – twierdzi Pečeliūnas. Ustawę o trybie i warunkach przywrócenia praw własnościowych obywateli na

zachowane nieruchomości Rada Najwyższa przyjęła w 1991 r.

Pečeliūnas twierdzi, że niesłusznie znalazł się w polu uwagi mediów po tym, gdy sejmowa Komisja ds. Antykorupcji oświadczyła, że zgłoszone przez niego poprawki do ustawy o przywróceniu praw własnościowych obywateli na mienie nieruchomości również mogły stworzyć przesłanki do nadużyć podczas przydziału ziemi. Komisja ds. Antykorupcji przygotowała analizę reglamentowania reprivatyzacji, w której wspomniane są nowelizacje ustaw, zezwalające na przenoszenie ziemi na tereny strzeżone oraz ustąpienie prawa przywrócenia praw własnościowych innym osobom, co mogło stworzyć przesłanki do korupcji w toku reformy rolnej.

(Dokończenie na str. 2)

“Kurier Wileński”
można nabyć
we wszystkich
sklepach

MINIMA
MEDIA

MAXIMA
MARKET

W NUMERZE

Świat ————— 4

Terrorystów likwidować!

Prezydent Rosji Władimir Putin powiedział wczoraj, że czeczeńskich separatystów, którzy są odpowiedzialni za zamachy terrorystyczne, należy kategorięcznie likwidować.

Praworządność ——— 5

Morderca na zlecenie

Prokuratura Generalna proponuje skazać Arūnasa Varnasa, oskarżonego o zabójstwo prokuratora poniewieskiego Gintautasa Sereiki na 12 lat więzienia.

Sport ————— 9

Kierowcy Williamsa BMW rządzą

Młodszy z braci Schumacherów był najszybszy na treningu, pierwszy wystartował i pierwszy dotarł do mety. Wygrał po raz szósty w karierze.

Sentencja

Mądrość polega na tym, aby być szalonym, jeśli tylko usprawiedliwiają to okoliczności.

JEAN COCTEAU

Wystawy w Muzeum Sztuki Litewskiej

Portrety znane i zapomniane

Dyrektor Muzeum Sztuki Litewskiej Romualdas Budrys w Pałacu Chodkiewiczów przy ul. Wielkiej 4 i Pałacu Radziwiłłów przy ul. Wileńskiej 22 zaprezentował wystawę „Twórcy państwa litewskiego. Portrety XVI w. - I połowy XX w.". Spośród prac sprowadzonych również z Muzeum Narodowego w Warszawie. Pana Budrysa i dyrektora Muzeum Narodowego Ferdynanda Ruszczycy łączy bliskie więzi przyjaźni.

Wystawa, otwarta z okazji 750. rocznicy koronacji Mendoga, prezentuje ponad 500 prac w zakresie malarstwa, grafiki, rzeźby. Przy ul. Wielkiej do obejrzenia okres do XX wieku, w pałacu przy ul. Wileńskiej zaś – sztuka początku minionego stulecia.

Radziwiłłówna i Sapieha

Interesująco w pałacu Chodkiewiczów są przedstawieni monarchowie Wielkiego Księstwa Litewskiego, a jednocześnie, jak wiadomo, królowie Polski. Uwagę przyciągają portrety Zygmunta Augusta, Stefana Batorego i Władysława Wazy.

Oprócz władców Rzeczypospolitej Obojga Narodów wystawa przypomina o słavnym przedstawicieliach

Na wystawie w pałacu Chodkiewiczów do obejrzenia portret króla Polski i wielkiego księcia litewskiego – Zygmunta Augusta (malarz nieznany, XVIII w., ze zbiorów Muzeum Sztuki Litewskiej)

Franciszek Smuglewicz, Portret rodzinny Prozorów, r. 1789, ze zbiorów Muzeum Narodowego w Warszawie

cieliach, duchowieństwa katolickiego, mecenatach, popularnych kobietach sprzed kilku stuleci.

Z Muzeum Narodowego w Warszawie sprowadzono m. in. portret Barbary Radziwiłłówny pędzla nieznanego artysty XVII wieku. Niektóre obrazy wypożyczył nawet Zamek Królewski w Warszawie.

Tuż przedstawiciele elity Wielkiego Księstwa – Paweł Olszański (obraz autorstwa Giovanniego de Monte, XVII stulecie, Muzeum Sztuki Litewskiej) i Jan Fryderyk Sapieha (autor – Augustyn Mirys, I połowa XVIII wieku, również ze zbiorów Muzeum Sztuki Litewskiej).

Pędzla Smuglewicza i Rustema

Wiele miejsca na wystawie poświęca się okresowi końca w. XVIII-XIX. Jak zauważa kurator wystawy Laima Białopetravičienė, „w czasach, gdy Litwa straciła niepodległość i wchodziła w skład Imperium Rosyjskiego, wielkie dążenia do niepodległości intelektualistów miały miejsce na Uniwersytecie Wileńskim, aktywnie działały katedry architektury i malarstwa, w rezultacie powstało unikalne zjawisko – Wileńska Szkoła Sztuki”.

Szeroko została zaprezentowany Franciszek Smuglewicz. Z Warszawy m. in. przywieziono jego dzieło „Portret rodzinny Prozorów” (r. 1789). Następną wileńską sławą był Jan Rustem. Stworzył on jedną z największych galerii portretów działaczy oświaty i kultury sprzed dwustu laty. Spośród nich do obejrzenia na wystawie. Z tego okresu pochodzi również popiersie Adama Jerzego Czartoryskiego dłuta Kazimierza Jelskiego (Muzeum Sztuki Litewskiej), portret Ludwika Kondratowicza (Władysława Syrokomli) autorstwa Adama Szemiesza.

Udało się również litewskim muzealnikiem nawiązać kontakty z Białoruskim Muzeum Narodowym.

Romualdas Budrys, dyrektor Muzeum Sztuki Litewskiej, zaprezentował dziennikarzom dwie wielkie wystawy – „Twórcy państwa litewskiego. Portrety XVI w. - I połowy XX w.” i „Chrześcijaństwo w sztuce Litwy”
Fot. Marian Paluszkiwicz

To jest bardzo cenne, ponieważ na terenie socjalistycznego państwa wiele jest ze spuścizny Wielkiego Księstwa, natomiast rzadko się zdarza okazja obejrzenia różnych perełek z Mińska.

Z Mińska i litewskich miasteczek

Z białoruskiej stolicy przybyły m. in. portrety Michała Kazimierza Pacy (nieznany artysta, 1670 r.) i Krystyny Eufemii Radziwiłłówny (pędzla Johanna Schröttera, 1646 r.)

Zbrano również dzieła sztuki – spuściznę Wielkiego Księstwa – ze wszystkich ważnych ośrodków kultury na Litwie. Z Kowna swe eksponaty wypożyczyli: Muzeum Arcybiskupstwa Kowieńskiego, Narodowe Muzeum Sztuki im. Ciurlionisa, Muzeum Wojskowe im. Witolda Wielkiego.

Również z kościołów

Aktywnie do współpracy z Muzeum włączyły się kościoły. Wiele świątyń dysponuje cennymi obrazami. Zwiedzający wystawę obejrzą dzieła z kościoła Ducha Św. w Wilnie, Wniebowstąpienia Najświętszej Marii Panny w Kownie, z katedry w Telszach, z bazyliki w Kalwarii Żmudzkiej (koło Pługian) i in. Na wystawie także obrazy pędzla znanych artystów z Biblioteki Uniwersytetu Wileńskiego i Biblioteki Akademii Nauk (dawna Wróblewskich), niektóre portrety pochodzą z prywatnych kolekcji. Jak poinformowała Białopetravičienė, prace nad wystawą trwały blisko rok. Dobrze układała się współpraca z Muzeum Narodowym w Warszawie. Prace dotarły szybko i sprawnie. Wiele dopomógł Ferdynand Ruszczyk, wnuk słynnego artysty, szef warszawskiego muzeum.

Wystawa w pałacu Chodkiewiczów czynna do 15 października (w godzinach od 12.00 do 18.00, oprócz poniedziałków). Przypomnijmy również, że interesująca prezentacja do obejrzenia w Muzeum Sztuki Stosowanej (dawny Arsenał, ul. Arsenala 3 a, od 11.00 do 18.00, oprócz poniedziałków) pt. „Chrześcijaństwo w sztuce Litwy”. Trwa ona ponad trzy lata, zaś 4 lipca br. została uzupełniona nowymi eksponatami.

Andrzej Pukszto
Fot. Archiwum

Lubiane przez wilnian koncerty

Kolejny gość — Royal String Quartet

Wielkim powodzeniem cieszą się IV Koncerty Letnie odbywające się na dziedzińcu Muzeum im. Adama Mickiewicza, organizowane przez Instytut Polski.

W najbliższy czwartek, 10 lipca, wystąpi „The Royal String Quartet”. Artyści przybywają do Wilna po raz drugi — w ubiegłym roku również gościli „u Mickiewicza”.

Przypomnijmy, że zespół powstał w 1998 roku w Akademii Muzycznej im. F. Chopina w Warszawie. Od początku istnienia pracował pod opieką najwybitniejszych polskich kameralistów z kwartetów „Wilanów” oraz „Camerata”. Od 2001 roku młodzi instrumentalści, jako jedyny polski kwartet, kształcą się w Hochschule für Musik w Kolonii w ramach studiów podyplomowych u mistrzów z „Alban Berg Quartett”.

Młodzi muzycy dużą wagę przywiązują do kursów mistrzowskich – pracowali w Gorlicach z Kwartetem Camerata, w Londynie z legendą światowej kameralistyki Amadeus Quartet, w Zeist z członkami kwartetów „Guarneri”, „Israel” oraz „Daniel” i in.

„The Royal String Quartet” jest laureatem III nagrody XIII Międzynarodowego Konkursu Muzyki Kameralnej imienia Kiejstuta Bacewicza w Łodzi (1998) oraz I nagrody i Grand Prix na

IX Międzynarodowym Konkursie imienia Carlo Soliva w Casale Monferrato we Włoszech (2000), a także Festiwalu im. Bronisława Hubermana, organizowanego przez Forum Kultury Austriackiej w Warszawie (2002).

Jest także wielokrotnym stypendystą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Fundacji Kultury, Belmont Trust oraz Amadeus Scholarship Found.

W czerwcu 2002 ukazała się debiutancka płyta zespołu, nagrana dla firmy „Dux” – została ona nominowana do nagrody „Fryderyk 2002”.

Młodzi muzycy dokonali nagrań dla Telewizji Polskiej, Rumuńskiej i Słowackiej oraz dla Programu II Polskiego Radia.

Koncerty kwartetu transmitowane były przez II Program Polskiego Radia i Polskie Radio Bis, a w 2003 roku zarejestrowane zostały przez radio rumuńskie i moldawskie.

Koncertują regularnie na scenach polskich, w Wielkiej Brytanii, Niemczech, Austrii (wiedeński Konzerthaus), Holandii, Rumunii, Mołdawii, we Włoszech, Francji, na Słowacji, Litwie, a także w Norwegii i Szwecji oraz w Zjednoczonych Emiratach Arabskich.

Następnym gościem, 24 lipca, w ramach IV Koncertów Letnich będzie „Motion trio”, zespół akordeonistów z Krakowa.

3 „OSKARO” APDOVANOJIMAI
geriausias režisierius
geriausias aktorius
geriausias scenarijus

KANŲ KINO FESTIVALIO LAIMĖTOJAS

Muzika - jo aistra.
Išlikimas - jo talentas.

Romano Pólanskio filmas
PIANISTAS

KINO TEATRE „LIETUVA” NUO LIEPOS 11 D.

„Pianista” znów w Wilnie. Od 11 lipca obsypany „Oskarami”, zdobywca „Złotej Palmy” film Romana Polańskiego będzie wyświetlany w kinie „Lietuva”. Wileńska premiera „Pianisty” odbyła się 25 kwietnia podczas inauguracji III Tygodnia Filmu Polskiego, który zorganizował Instytut Polski. Był to jedyny pokaz i niewiele osób miało możliwość obejrzenia na ekranie drogi życiowej Władysława Szpilmana. Obecnie „Lietuva” stwarza możliwość obejrzenia ciekawej opowieści z lat wojennych, ilustrującej ważny odcinek historii Polski.

Fot. archiwum

Imprezy dobiegły końca, w akcji – porządkowi

Zakret ma wychodne

Ostatni akord imprez związanych z 750-leciem Odrodzenia Państwowości Litwy odbył się w Zakrecie, gdzie na odnowionej estradzie ustawił się 18-tysięczny chór.

Mimo niezbyt przychylnej pogody, a momentami wręcz gwałtownej ulewy, nie mniejszy tłum zgromadził się również przed estradą. Jak przystało, w pierwszych rzędach zasiedli najwyżsi dostojnicy nie tylko naszego państwa, ale też goście zagraniczni.

Przygotowano 10 tysięcy miejsc siedzących i tyleż było stojących. Czyli, matematyka prosta — w tym dniu przez Zakret przewinęło się około 40 tysięcy ludzi.

Porzuceni czy zapomniani?

Nie obeszło się bez przykrych incydentów. Bo oto wczoraj na porządku dziennym porannego posiedzenia mera stolicy Artūrasa Zuokasa poruszono kwestię, dlaczego dzieci-uczestnicy święta pieśni nie zostały odwiezione do swych tymczasowych domów. Około godziny 0.30 grupa 14-16-latków z Kowna, Kłajpedy i innych miast, przybyłych na święto,

Rano można było oglądać porozrzucone na ziemi akcenty dekoracyjne

zatarasowała aleję Sąvanorių, gdyż nie widziała innego wyjścia, jak zwrócić na siebie uwagę i dotrzeć do miejsc, w których mieszkała. Dlatego też o to musiała się zatroszczyć policja.

Dyrektor święta Juozas Mikutavičius powiedział, że jest to przede wszystkim wina kierowników grup, którzy nie powinni byli zostawiać dzieci same.

Mer Wilna był bardzo kategoryczny i powiedział, że tę sytuację należy wyjaśnić, tzn. dlaczego dzieci zostały w nocy w Zakrecie same i dlaczego porzucono je na pastwę losu.

Śmiecie — normalnością

Jak wyglądał najstarszy park stołeczny wczoraj? Przybyliśmy do Zakretu z samego rana, ale, niestety, nie byliśmy pierwsi, gdyż prace porządkowe rozpoczęto tu wraz ze świtem, czyli równiutko o godzinie 6 rano. Zresztą, jak powiedział dyrektor generalny UAB „Vilniaus parkai” Alvydas Raškauskas, sprzątaczkę, a raczej w większości sprzątacze, rozpoczynają tu codziennie pracę o tej porze.

To że las był upstrzony papierami i różnego rodzaju opakowaniami, dyrektor określił jako normalne zjawisko, kiedy organizowane są tak szeroko zakrojone imprezy, którego, niestety, nie da się uniknąć. Czyli, społeczeństwo jest jakie jest i gdyby nawet postawić kosze koło każdego krzesła, każdej ławki, nie dałoby się tego uniknąć. Widzowie przyzwyczajeni są pozostawiać po sobie takiego rodzaju ślady, szczególnie jeżeli chodzi o „sale” pod gołym niebem.

Porządkowaniem parku zajmują się dwie organizacje — parku UAB „Vilniaus Zunda”, zaś samej estrady oraz trybun — UAB „Stebulė”.

Szansa na pracę

Na okres letni, kiedy przewidziano dużo masowych imprez, zwiększa się zazwyczaj liczba osób sprzątających, które przysyła Giełda Pracy. Dla

Skąpana w deszczu unikalna korona Mendoga — podarek „Florisy”

dziesiątklasisty z gimnazjum Minties Bernardasa te kilka miesięcy, na które został zatrudniony, wielka radość, bo może zarobić pieniądze.

— Czy dostaniesz minimum, tzn. 430 litów? — pytam.

— Mniej, gdyż część zostanie wyliczona, ale nawet tych zarobionych kilkaset litów też bardzo mnie ucieszy, tym bardziej, że praca nie jest trudna. — Ile worków udało się zebrać? Nie liczyłem — odpowiada — ale dużo, są to przecież lekkie odpady, w większości folia, jednakowe opakowania.

— Ponieważ zjechali się ludzie z całego świata, to może i dolarki gdzieś się walały — zapytujemy żartobliwie.

— O nie, dolarów, ani euro nikt nie gubi, każdy liczy je zapewne tak samo, a może jeszcze i więcej niż my swoje lity — odpowiada filozoficznie młody rozmówca.

Również z Giełdy Pracy został tu skierowany bezrobotny, prawie pięćdziesięcioletni Antanas. Zarówno jak i Bernardas cieszy się z możliwości tego, choć krótkotrwałego, zarobku, ale niestety, nie chce podać ani swego nazwiska, ani też pozować przed aparatem. Bo, co tam kryć — człowiek w kwiecie wieku nie chce się chwalić, że cudze śmiecie zbiera.

Kontyngent porządniejszy

Co rusz spotykane niebieskie worki foliowe świadczą o tym, że sporo spożywano chipsów, ludzie pili również piwo, ale nie za dużo, bo przy firmowych kioskach „Kalnapilis” — skrzynie pełnych butelek. Pogoda nie dopisała, zresztą, jak mówi dyrektor, kontyngent widzów podczas tego rodzaju świąt jest inny niż np. podczas „Trzy dni i trzy noce”. Dla handlu takie imprezy, jak Święto Pieśni są stratne, ale nie było żadnego poważniejszego incydentu, nikt nie ucierpiał. Zgodnie z umową, podpisaną z wyżej wymienionymi placówkami, które mają się troszczyć o czystość tego obiektu, do południa Zakret, nie zważając na ciągły deszcz, był czystutki. I wyciszony, aż do kolejnej imprezy przewidzianej na 26 lipca. A do czasu stary park będzie cieszył wilnian, swym naturalnym pięknem, którzy tu zażywają spacerów, wypraw rowerowych, przychodzą po prostu posiedzieć na ławeczce.

Niezapomniane ślady

Mylna i krzywdząca by była opinia, że święto pozostawiło po

sobie tylko ślady w postaci śmieci. Są one drobiazgiem (co prawda, świadczącym o ogólnej kulturze) w porównaniu z tym, co pozostało na stałe w stolicy Litwy. To przede wszystkim pomnik Mendoga, most jego imienia. Z okazji 750-lecia odnowiono też fasadę Pałacu Paca (Šv. Jono 3). Było to możliwe dzięki akcji żony mera Agnė Zuokienė, która we wrześniu roku ubiegłego zorganizowała aukcję pt. „Z mego kraju z miłością”, w której wzięli udział przedstawiciele wszystkich ambasad rezydujących na Litwie.

I jeszcze jeden akcent, który pozostał. Nie na długo, bo z tak pięknego, a tak nietrwałego tworzywa został stworzony. Mowa o unikalnej „Koronie królewskiej”, którą na te dni podarowała miastu „Florisy”. Mająca 3 metry wysokości i 7,5 metra objętości korona jest złocista, ale nie z kruszcu złota zrobiona, a z żywych kwiatów — goździków, róż, gerberów, chryzantem, w większości koloru żółtego, a w centrum mająca liście dębowe.

To unikalne arcydzieło było magnesem, wabiącym wilnian i gości, którzy chcieli się przy niej sfotografować.

Helena Gładkowska
Fot. Marian Paluszkiwicz

Skąpana w śmieciach estrada

W akcji pracownicy „Zundy”

SPORT

Formuła 1: Ralf Schumacher zaczął marzyć o mistrzostwie

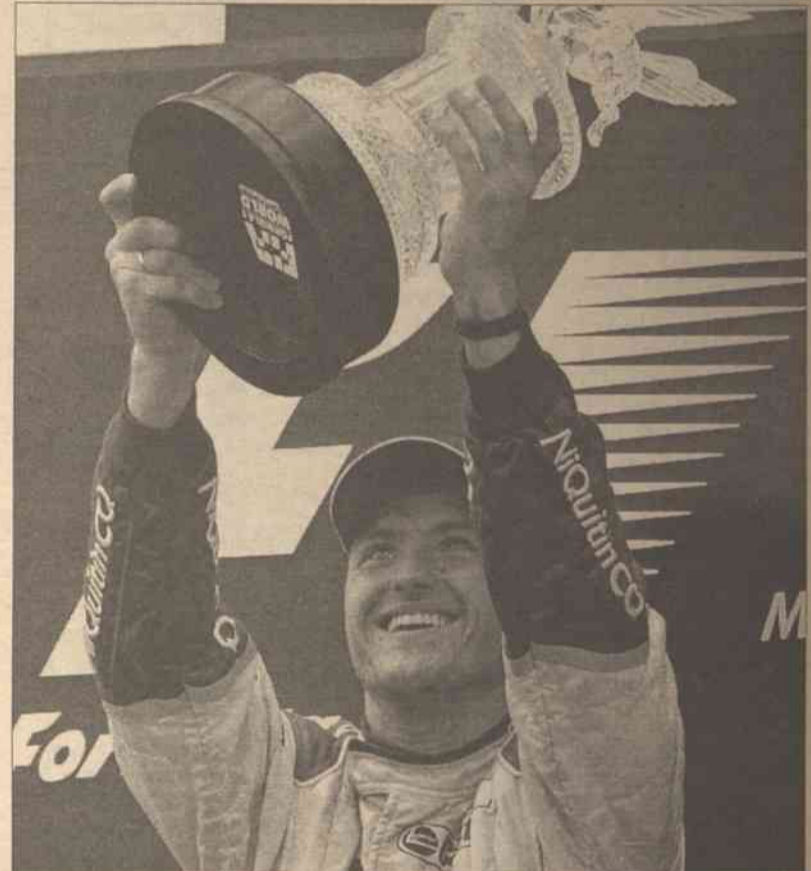
Kierowcy Williamsa BMW rządzą

Ralf Schumacher i Juan Pablo Montoya znów nie mieli sobie równych. Podobnie jak przed tygodniem na torze Nuerburgring, obaj kierowcy Williamsa BMW rządzą i dzielili podczas wyścigu o Grand Prix Francji na torze Magny Cours.

Młodszy z braci Schumacherów był najszybszy na treningu, pierwszy wystartował i pierwszy dotarł do mety. Wygrał po raz szósty w karierze. Ani przez chwilę jego pozycja nie była zagrożona. Montoya przez cały czas jechał na drugim miejscu. Michael Schumacher, sześciokrotny zwycięzca wyścigu we Francji, tym razem nawet nie próbował walczyć o zwycięstwo i zajął trzecie miejsce. "W tych warunkach auto spisywało się tak, jak przypuszczałem, czyli niezłe" – powiedział z kwaśną miną. To były ciężkie warunki, bo nawierzchnia toru w Magny Cours jest nierówna i chropowata. Każdy kierowca co najmniej trzy razy zmieniał opony.

Williamsy są o wiele szybsze od Ferrari. Wygrały trzy z ostatnich czterech wyścigów, w tym dwa podwójnie. Być może w ostatnich tygodniach udoskonalono silniki albo aerodynamikę samochodów. Szefowie Williamsa na razie nie chcą nic powiedzieć. Michael Schumacher wcale nie musi zdobyć szóstego tytułu mistrzowskiego, choć jego przewaga nad drugim w klasyfikacji ogólnej Kimi Raikkonenem wzrosła. Brat Ralf i Montoya są jednak coraz bliżej.

Młodszy Schumacher zaczął marzyć o tytule mistrza świata: "Czekam na mistrzostwo już długo i mam świadomość, że w tym sezonie może to być możliwe. Nowy sposób punktacji (10-8-6-5-4-3-2-1) sprzyja nam, ponieważ różnice między kierowcami są o wiele mniejsze, niż poprzednio. O tytule może zdecydować wynik pojedynczego wyścigu. Do końca zostało sześć wyścigów, więc jest sporo możliwości odrobienia strat". Michael przyznaje bratu szansę: "Może być mistrzem, ma dobry samochód, cały zespół pracuje dla niego. Ale nie poddam się".

Młodszy Schumacher zaczął marzyć o tytule mistrza świata

Fot. EPA-ELTA

Grand Prix Francji: 1. R. Schumacher (Niemcy/Williams BMW) 1:30.49,213; 2. J. P. Montoya (Kolumbia/Williams BMW) strata 13,813; 3. M. Schumacher (Niemcy/Ferrari) 19,568; 4. K. Raikkonen (Finlandia/McLaren Mercedes) 38,047; 5. D. Coulthard (W. Brytania/McLaren Mercedes) 40,289; 6. M. Webber (Australia/Jaguar Cosworth) 1.06,380; 7. R. Barrichello (Brazylia/Ferrari) 1 okr.; 8. O. Panis (Francja/Toyota) 1 okr.

Po 10 (z 16) eliminacjach: 1. M. Schumacher 64 pkt; 2. Raikkonen 56; 3. R. Schumacher 53; 4. Montoya 47; 5. Barrichello 37; 6. F. Alonso (Hiszpania/Renault) 39.

Konstruktorzy: 1. Ferrari 103 pkt; 2. Williams BMW 100; 3. McLaren Mercedes 85; 4. Renault 52; 5. BAR Honda 13 6. Jaguar Cosworth 12.

Tour de France: Petacchi wygrał pierwszy etap

Gigantyczna kraksa podzieliła peleton

Włoch Alessandro Petacchi z grupy Fassa Bortolo wygrał w Meaux po finiszu z peletonu pierwszy etap wyścigu kolarskiego Tour de France. Żółtą koszulkę lidera zachował zwycięzca prologu Australijczyk Bradley McGee.

Na finiszu Alessandro Petacchi minimalnie wyprzedził Australijczyka Robbiego McEwena i Niemca Erika Zabela, dwóch najlepszych sprinterów zeszłorocznego Touru. Włoch potwierdził wielką klasę, którą zaprezentował przed miesiącem w Giro d'Italia, gdzie wygrał sześć etapów. W Meaux odniósł pierwsze w karierze zwycięstwo w Wielkiej Pięli.

W pobliżu mety doszło do gigantycznej kraksy, która podzieliła peleton na dwie części. Z tyłu pozostał m. in. główny faworyt wyścigu Amerykanin Lance Armstrong. Przewrócił się, ale nic groźnego mu się nie stało. Nic też nie stracił, bowiem kraksa miała miejsce na ostatnim kilometrze i – zgodnie z regulaminem – wszystkich kolarzy sklasyfikowano w tym samym czasie.

Natomiast Amerykanin Levy Leipheimer i Holender Mark Lotz (obaj z grupy Rabobank) podczas kraksy odnieśli poważne obrażenia – poinformowały służby medyczne wyścigu. Doktor Gerard Porte, odpowie-

dzialny za bezpieczeństwo i zdrowie zawodników startujących w Tour de France powiedział, że Amerykanin ma złamaną miednicę, zaś Lotz odniósł obrażenia twarzy. Badania rentgenograficzne przeprowadzone w szpitalu Maeux ujawniły, że holenderski kolarz doznał pęknięcia kości przy zatoce czołowej oraz kości czaszki przy oczodole.

Pierwszy etap 90. Tour de France rozpoczął się w Montgeron pod Paryżem, przed kawiarnią "Le Reveil Martin", spod której ruszyła pierwsza Wielka Pięta sto lat temu (dokładnie 1 lipca 1903 roku). Przed kawiarnią odsłonięto pamiątkową rzeźbę.

Šarūnas Jasikevičius nie zagra w FC Barcelona

Za drogi dla mistrza Euroligi

Nowe władze FC Barcelona, mistrza Euroligi koszykarzy i mistrza Hiszpanii, rozwiązały kontrakt z jednym z najlepszych zawodników drużyny, Litwinem Šarūnasem Jasikevičiusem.

Powodem rozwiązania umowy jest zbyt wysoka suma kontraktu podpisanego z Litwinem przez byłych szefów klubu z Katalonii. Jasikevičius na pewno nie będzie miał kłopotów ze znalezieniem pracy, bo

oferły przedstawiły mu czołowe zespoły z Włoch i Hiszpanii, między innymi Pamesa Walencja, Real Madryt i Unicaja Malaga. W miejsce Jasikevičiusa szefowie klubu sprowadzili tańszego koszykarza – 23-letniego Vlade Ilievskiego, który ostatnie dwa sezony spędził w Olimpi Lublana.

Na mniejszym budżecie Barcelony w następnym sezonie mają wpływ kłopoty finansowe Euroligi zarządzanej przez Unię Koszykarskich

Lig Europy. Euroliga nie wypłaciła klubom pieniędzy za udział w rozgrywkach w sezonie 2002/2003. 27-letni Šarūnas Jasikevičius grający w Barcelonie od 2000 roku w sezonie 2002/2003 był podstawowym graczem Barcelony. W 21 meczach Euroligi zanotował średnio 13,3 pkt i 3,1 asyst. W finale Euroligi klub z Katalonii pokonał Benetton Treviso 76:65, a w finale ligi hiszpańskiej Pamesę Walencja 3-0.

Raimondas Rumšas, czołowy litewski kolarz wplątany ostatnio w aferę dopingową, wczoraj na konferencji prasowej w departamencie sportu jeszcze raz stanowczo zaprzeczył temu, jakoby używał zakazanych preparatów. "Ani w trakcie wyścigów "Giro d'Italia" ani po ich zakończeniu nie używałem erytropoetyny. Jestem zaskoczony, że wykryto ją w moim organizmie" – zauważył Rumšas. Kolarz powiedział, że czeka teraz na decyzję litewskiej federacji kolarskiej. Badanie antydopingowe litewskiego kolarza włoskiej grupy Lampre, przeprowadzone 16 maja, po szóstym etapie tegorocznego Giro D'Italia, dało wynik pozytywny. W lipcu ubiegłego roku Rumšas sięgnął po największy w karierze sukces zajmując trzecie miejsce w Tour de France. Jego osiągnięcie przyćmił jednak skandal dopingowy, po wykryciu przez francuskich celników sporej ilości niedozwolonych środków w samochodzie jego żony, Edity. 31-letni Raimondas Rumšas jest zawodowym kolarzem od 1996 roku. Od 2002 roku jest zawodnikiem zespołu Lampre.

Fot. EPA-ELTA

Wimbledon – Szwajcarzy mają nowego herosa

Spełnione marzenia Federera

21-letni Szwajcar Roger Federer – rozstawiony z numerem czwartym – odniósł w niedzielę pierwsze w karierze zwycięstwo wielkoszlemowe, wygrywając turniej na trawiastych kortach w Wimbledonie (z pulą nagród 15,7 mln dol.).

Szwajcaria zyskała nowego sportowego bohatera. Po sukcesach w skokach narciarskich Simona Ammana, od niedzieli mieszkańcy Helwecji mają nowego herosa – tenisistę Rogera Federera. Jest to jeszcze cenniejszy sukces, niż zwycięstwo na kortach w Londynie Martiny Hingis sześć lat temu. Cenniejszy, bo raczej nieoczekiwany przez Szwajcarów.

"Kiedy byłem chłopcem lubiłem oglądać transmisje z Wimbledonu. Żartowałem nawet, że kiedyś wygram ten turniej. Dzisiaj nie wiem co mam powiedzieć. Jestem zszokowany tym, że udało mi się spełnić marzenie, choć wciąż nie wiem jak tego dokonałem" – powiedział po meczu Federer. W finale Szwajcar pokonał starszego o sześć lat Australijczyka Marka Philippoussisa 7:6 (7-5), 6:2, 7:6 (7-3). Mecz trwał godzinę i 56 minut. "Naprawdę nie wiem co mogę po-

wiedzieć o tym wszystkim. W końcu wygrałem w Wielkim Szlemie niemal u progu kariery, w dodatku w turnieju, który zawsze był dla mnie najważniejszy ze wszystkich. Nie potrafię opanować wzruszenia i radości z tego, że wspierali mnie tu bliscy i znajomi z Bazylei" – dodał Federer, który za zwycięstwo odebrał czek na 575 tysięcy funtów.

Przed występem na londyńskiej trawie Federerowi nie udało się ani razu osiągnąć półfinału imprezy zaliczanej do Wielkiego Szlema. Najdalej dochodził w tym cyklu do 1/4 finału: przed dwoma laty w Wimbledonie i Roland Garros. Dla Philippoussisa był to już drugi wielkoszlemowy finał. W 1998 roku osiągnął te fazy w nowojorskim US Open. "Cieszę się z tego co osiągnąłem przez ostatnie dwa tygodnie i z tego, że tu wróciłem. Mam nadzieję, że uda mi się pójść w ślady Rogera, w każdym razie będę próbował wygrać wreszcie w Wielkim Szlemie. Chciałbym, aby mi się udało właśnie na tych kortach" – powiedział Philippoussis, który niedawno wrócił do gry po blisko dwuletniej przerwie spowodowanej przewlekłą kontuzją kolana.

Rację ma dziennikarz "Timesa" Simon Barnes, który napisał, że Federer kupił rakietę w sklepie Olivandera na ulicy Pokątnej, gdzie swą czarodziejską różdżkę nabył też Harry Potter. Od czasów Pete'a Samprasa nie było mistrza, który umie tak wiele wyczarować na trawiastym korcie i tak swobodnie pokazuje swą wielkość w najważniejszym meczu

Fot. EPA-ELTA

Na podstawie doniesień PAP, BNS i "Rzeczpospolita" stronę przygotował Walenty Dunowski

